

pijnlijk
heerlijk
lelijk

koning
buiging
spanning

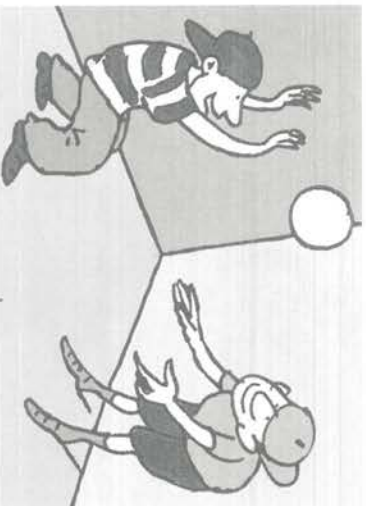
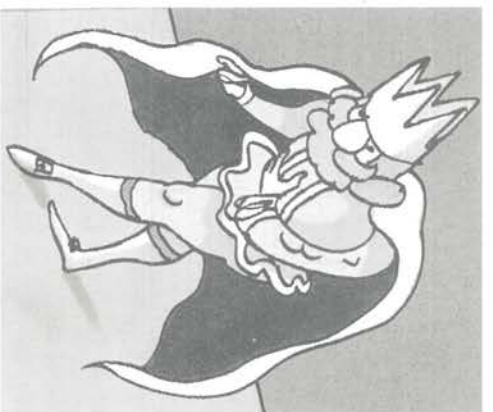
twintig
dertig
veertig

lieverd
sufferd
slimmerd

spelen
slapen
komen

gooien
zwaaien
groeien

klimmen
pakken
winnen

een duif
vijf duiven

ik geef
wij geven

een dief
drie dieven

ik blijf
zij blijven

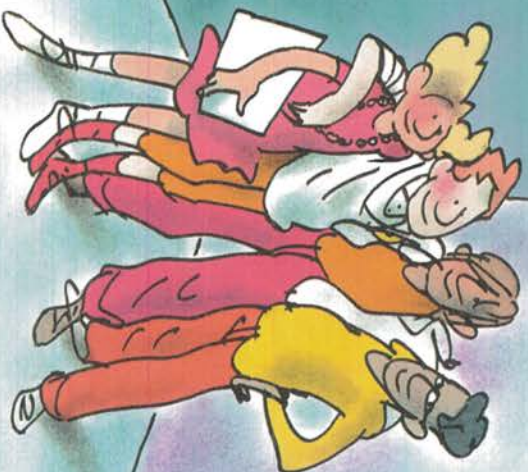
een brief
twee brieven

ik durf
wij durven

Een leuke klas

Leesboek 11

Tekeningen Sylvia Weve
Tekst Lieneke Dijkzeul

Dit zijn Dennis, Harrie, Faisal en Susan.
Ze zitten bij elkaar in de klas.
Ze krijgen les van meneer Vis.

Mala komt ook in deze klas.
Zij is pas verhuisd.
Zij is nieuw op deze school.

In dit boek lees je over deze jongens en meisjes.
Je leest over de eerste schooldag van Mala.
En over een wedstrijd in de gymles.

In de klas van meneer Vis is het vaak leuk.
Lees zelf maar.

Zzzz
snoort.

'Ik kan geen antwoord geven, sufferd!' fluistert prinses Harrie.
'Ik slaap toch!'
'Ik hoor het,' zegt prins Susan.
'Je snurkt.'
Ze geeft prinses Harrie een kus.
'Wakker worden!
Ik wil met je trouwen!'

De koning en zijn vrouw worden ook wakker.
'We geven weer een feest!' roept koning Mala.
Maar koningin Dennis zegt:
'Eerst eten.
Wat heb ik een honger na honderd jaar slapen!'

'Einde,' roept Susan.
Het verhaal is uit.
De klas begint te klappen.

Na schooltijd loopt Susan met Harrie mee.
'Wil je dat echt?' vraagt Harrie.
'Wat?' vraagt Susan.
'Met me trouwen,' zegt Harrie.
'Eh... misschien,' zegt Susan.

Er is even pauze in het verhaal.
'Nu is het vijftien jaar later,' zegt Susan.

De prinses is nu al groot.
Harrie ligt niet meer op de grond.
Hij loopt rond als een prinses.
Opeens valt de prinses in slaap.
En de koning en zijn vrouw ook.

Er is weer even pauze.

'Nu is het honderd jaar later,' zegt Susan.

Daar komt prins Susan.

Ze doet net of ze op een paard rijdt.

Ze rijdt een paar rondjes.

'Prinses, waar ben je?' roept ze.

Een nieuw meisje

Het is rustig in de klas.

Harrie hangt scheef op zijn stoel.

Susan speelt met haar ketting.

Faisal kauwt op zijn potlood.

Ze kijken naar meneer Vis.

Meneer Vis leest een verhaal voor.

Dar kan hij prachtig.

Hij maakt het lekker spannend.

'Langs de schutting...' zegt hij zacht.

'... langs de schutting glijdt een schaduw.'

Meneer Vis slaat de bladzij om.

'Het is de schaduw van een man.

De man draagt...'

De deur gaat open.

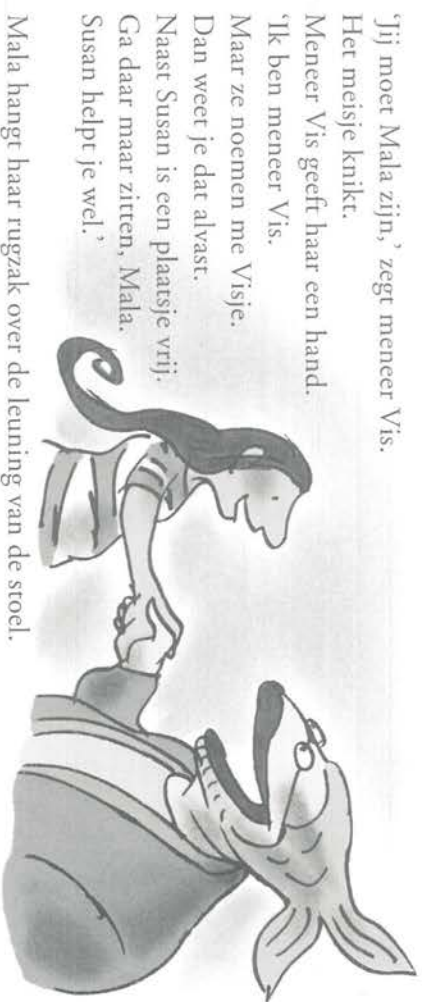
Meneer Vis stopt midden in de zin.

Er komt een meisje binnen.

Ze heeft lange, zwarte haren.

Op haar rug hangt een rode rugzak.

'Jij moet Mala zijn,' zegt meneer Vis.
 Het meisje knikt.
 Meneer Vis geeft haar een hand.
 'Ik ben meneer Vis.
 Maar ze noemen me Visje.
 Dan weet je dat alvast.
 Naast Susan is een plaatsje vrij.
 Ga daar maar zitten, Mala.
 Susan helpt je wel.'
 Mala hangt haar rugzak over de leuning van de stoel.
 'Hoi!' zegt Susan vrolijk.
 Mala lacht een beetje.
 Ze verstopt haar gezicht achter haar haren.
 Susan denkt: ze durft niets te zeggen.
 Maar ze lijkt me best aardig.
 Mala denkt: fijn dat ik naast een meisje zit.
 Ze lijkt me best aardig.

Prinses Harrie ligt op de grond.
 Hij trappelt met zijn benen.
 Hij zuigt op zijn duim.

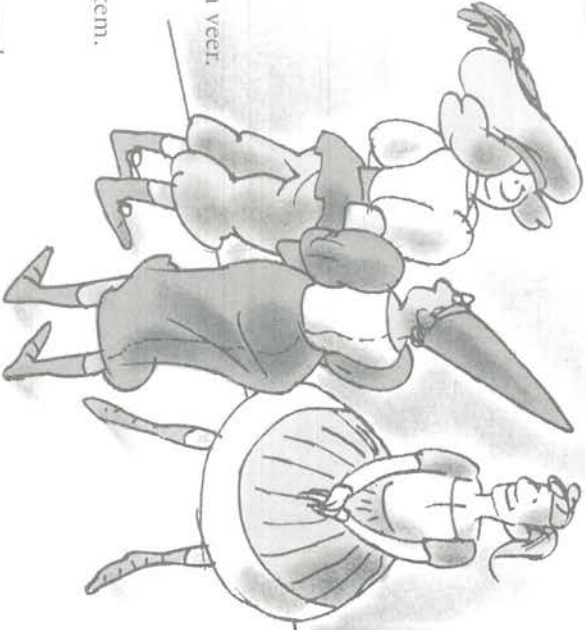
'Wat een mooi kind,' zegt koning Mala.
 'Nu geven we een feest.
 Een feest voor alle mensen!
 Koningin Dennis schrikt.
 'Mag de boze fee dan ook komen?'
 'Nee, ben je gek!' zegt koning Mala.
 Er klinkt muziek.
 De koning en de koningin dansen.
 Maar daar is de boze fee!
 Ze loopt zachtjes naar prinses Harrie.
 Ze buigt zich over de prinses heen.

'Als je vijftien bent,' fluistert fee Faisal.
 'Dan val je in slaap.
 En dan slaap je honderd jaar!
 Ha ha ha!'

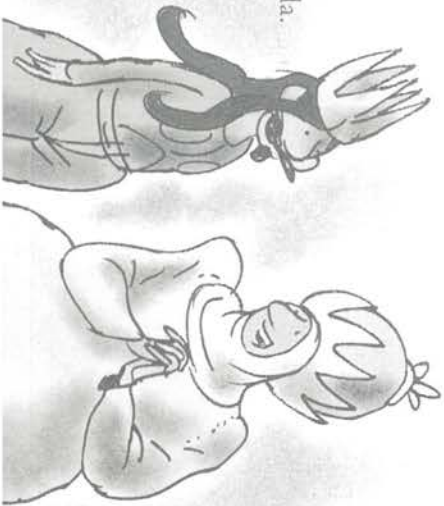

'Ik ben de koning,' zegt Mala.
Dennis maakt een buiging.
'En ik ben de koningin.'
Faisal zet de punthoed op.
'Ik ben de boze fee!'
Susan draagt een hoed met een veer.
'Ik ben de prins.'
Harrie komt naar voren.
'Hallo,' zegt hij met een piepstem.
'Ik ben de prinses.'

Meneer Vis valt bijna van zijn stoel.
Zo hard lacht hij.
'Sst!' zegt fee Faisal.
'Het gaat beginnen!'

'Lieverd,' zegt koningin Dennis.
'We krijgen een kindje.'
'Hoera! Wanneer?' vraagt koning Mala.
'Nu,' zegt koningin Dennis.
'Daar is het al.'

Meneer Vis legt het boek in de la.
'Morgen lezen we verder.
Nu gaan we sommen maken.'
'Bah,' zegt Faisal.
Hij houdt niet van sommen.
Hij vindt taal veel leuker.

Meneer Vis lacht.
'Pech voor jou, Faisal!
Pakken jullie je schrift en je boek.
We maken som acht, negen en tien.
Faisal, kom jij maar voor het bord.'

Mala streekt haar vinger op.
'Ik heb nog geen boek.'
Susan schuift haar boek naar Mala toe.
'We kunnen samen kijken.'

Meneer Vis geeft Mala een nieuw schrift.
Mala pakt haar pen.
Ze schrijft haar naam en adres op het schrift:

Susan kijkt stiekem mee.
Bloemstraat? denkt ze.
Dat is bij mij in de buurt!
Ze stoot Mala aan.
'Je adres hoeft er niet op.
Alleen je naam.'
Mala schrikt.
'Dat wist ik niet.'
'Geef niks,' lacht Susan.

De klas speelt toneel

'Morgen spelen we toneel,' zegt meneer Vis.
'Jullie moeten zelf een verhaal maken.
En dat verhaal moeten jullie spelen voor de klas.'

Harrie, Dennis, Mala, Susan en Faisal denken diep na.
'Ik weet een verhaal,' zegt Susan.
'Het gaat over een koning en zijn vrouw.
En over een prinses en een boze fee.
Ik heb nog een punthoed voor de fee.'
'Ik heb wel jurken,' zegt Mala.
'Voor de koningin en de prinses.'
'Ik wil de fee zijn!' roept Faisal.
'Ja, leuk,' lacht Dennis.
'We draaien alles om!
De jongens spelen voor vrouwen.
En de meisjes spelen voor mannen.'

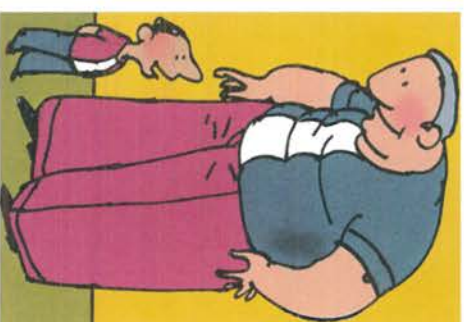
Mala komt op school met een tas vol kleren.
'Meneer, we weten een verhaal om te spelen,' zegt Harrie.
'Goed,' zegt meneer Vis.
'Begin maar.'

gymzaal	spieren	bladzij
gymles	touwen	wedstrijd
gymbroek	schouder	antwoord

klein	oud	jong
kleiner	ouder	jonger
groot	hoog	laag
groter	hoger	lager

zij schreeuwt	hij fietst	zij helpt
het sneeuwt	hij poetst	zij durft
hij brengt	zij denkt	hij hangt
zij springt	hij bedankt	zij hinkt

Mala kijkt naar het bord.
Daar is Faisal druk bezig.
Mala zucht.
De sommen zijn moeilijk.
Ze begrijpt er niets van.
Susan geeft haar een duwtje.
'Kijk maar in mijn schrift,' fluistert ze.
Mala kijkt angstig naar meneer Vis.
Dan doet meneer Vis iets gek.
Hij knipoogt naar haar!

Er gaat een bel.
'We mogen naar buiten,' zegt Susan.
'Het is pauze.'

Op het schoolplein haalt Susan een appel uit haar zak.
'Eerlijk delen?'
'Goed,' lacht Mala.
En ze neemt een grote hap.

oog
ogen

aap
apen

vuur
vuren

teen
tenen

ik maak
wij maken

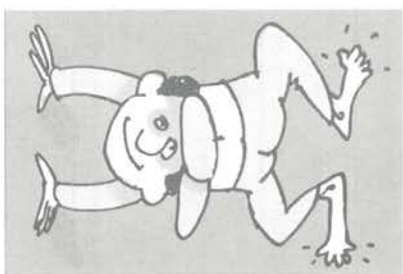
ik hoor
wij horen

ik deel
wij delen

open
kopen
lopen

negen
regen
tegen

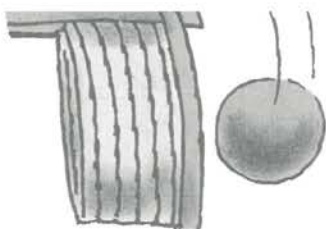
haren
jaren
scharen

keting
schutting
leuning

vrolijk
moelijk
eertlijk

rustig
prachtig
aardig
bezig
angstig

Dennis krijgt de bal.

Hij gooit...

De bal valt keurig door de korf.

'Een-null' roept Dennis blij.

Susan gooit de bal naar Harrie.

'Harrie, hierheen!' gilt Faïsal.

Weer vliegt de bal door de lucht.

'Een-een!' schreeuwt Susan.

Ze raapt de bal op.

Mala rent ermee door de zaal.

Ze mikt...

Mis!

Ze probeert het opnieuw.

Weer mis!

De groep van Dennis wint.

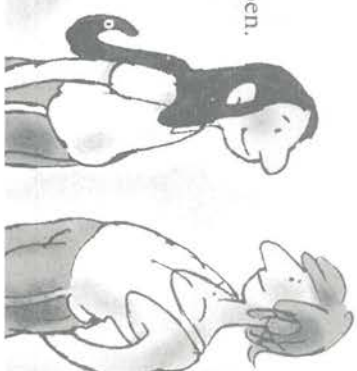
Dennis heeft vijf doelpunten gemaakt.

Trots kijkt hij naar Mala.

Ze lacht naar hem.

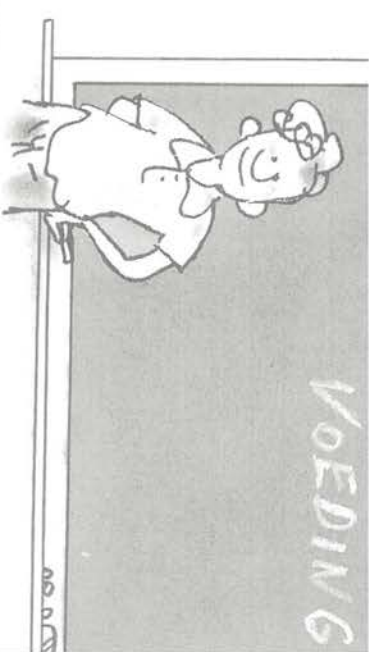
Heel even weet Dennis niet wat hij zal doen.

Dan lacht hij terug.

De spreekbeurt

De pauze is voorbij.
Mala vindt het niet erg.
Ze wil graag weer naar binnen.
Haar neus is rood van de kou.

Harrie staat voor de klas.
'Vandaag houd ik mijn spreekbeurt.

Die gaat over voeding.

Wie weet wat voeding is?

'Pata!' roept Dennis.

Susan lacht.

Harrie kijkt boos.

'Wat is voeding?' zegt hij weer.

'Voeding is eten.

Je lichaam heeft voeding nodig.

Anders werkt het niet.

Net als een motor.'

'Broem-broem!' roept Dennis.

Hij doet het geluid van een motor na.

'Je verliest, Dennis,' zegt Harrie.
'Dat kind is goed in gym.
De beste van de hele klas!'
Dennis geeft geen antwoord.

Meneer Vis trekt de ringen omhoog.

'We gaan korfbal doen.

We maken twee groepen.

Een groep van tien.

En een van negen.'

'Doet u ook mee, meneer?' roept Susan.

Meneer Vis knikt.

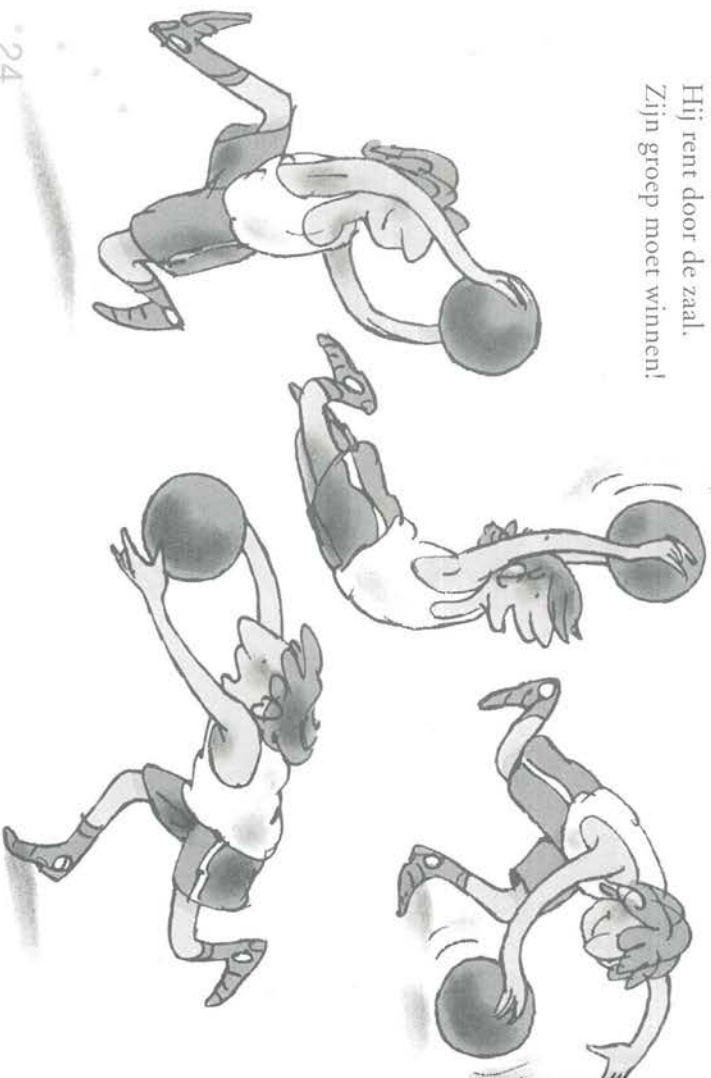
'Dat is een goed idee, Susan.

Ik ga in de groep van negen.'

Dennis doet erg zijn best.

Hij rent door de zaal.

Zijn groep moet winnen!

'Hou je mond, Dennis,' zegt meneer Vis.
Hij knikt naar Harrie.
'Ga verder, Harrie.'

Harrie kucht.
Hij krabt op zijn hoofd.
'Zonder eten ga je dood.'

Hij pakt een krijtje.

Op het bord tekent hij een mens.

Een pijl wijst naar de mond.

'Daar gaat het eten naar binnen,' zegt Harrie.

'En waar komt het naar buiten?' vraagt Dennis.

Hij kijkt heel ernstig.

Susan en Faisal lachen hardop.

Mala lacht zachties.

Zelfs meneer Vis lacht.

Maar Harrie wordt woedend.

Mala glijdt vlug omlaag.
'Hup, Dennis!' roept Susan.
'Gebruik je spieren!' Dennis trekt een lelijk gezicht.
Wacht maar! denkt hij.
In de ringen win ik!

Meneer Vis laat de ringen zakken.

Dennis mag eerst.

Hij rent door de gymzaal.

Hij zwaait zo hoog hij kan.

'Heel goed,' zegt meneer Vis.

'Mala, jouw beurt.'

Mala pakt de ringen.

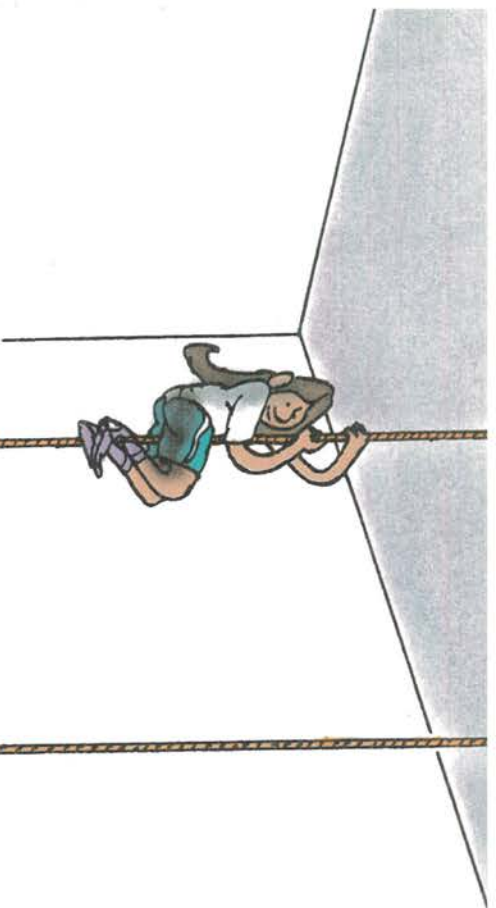
Ze zet zich af.

Hoger en hoger gaat ze.

Ze zwaait door de lucht.

Dennis kijkt vol spanning toe.

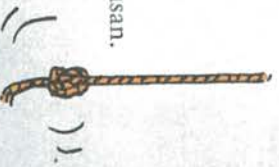

Ze klimmen om de beurt.
Dennis wint eerst van Harrie.
Daarna wint hij van Susan.
'Meisjes zijn niet sterk,' plaagt hij.
'Ze hebben geen spieren!'

'Mala tegen Dennis!' zegt meneer Vis.
Mala pakt het touw beet.
Dennis spuugt in zijn handen.
'Klaar? Af!' roept meneer Vis.
Mala slaat haar benen om het touw.
Het is niet moeilijk.
Ze is dun en lenig.
Ze klimt veel sneller dan Dennis.

Dennis hijgt.
Hij kijkt opzij.
Mala is al boven!
Ze zwaait vrolijk naar Susan.

Hij gooit het krijtje neer.
'Het is niet eerlijk!' schreeuwt hij.
'Dennis verpest mijn spreekbeurt!
'Rustig, Harrie,' zegt meneer Vis.
'Dennis maakt een grapje.
Dennis, nu stil zijn.'

Harrie pakt het krijtje weer.
Hij tekent nog een pijl.
Een heel grote.
'Daar komt het eren naar buiten!
De hele klas lacht.
Harrie lacht ook mee.
Hij zet een tas op de tafel.
Hij haalt er een stuk worst uit.
Daarna een banaan, een krop sla en een snee brood.

'Dit hebben we elke dag nodig,' vertelt Harrie.
'Vlees, fruit, groente en brood.
En...'

Hij pakt weer iets uit de tas.
'En een ei,' zegt hij zacht.
Aan zijn hand plakt eigeel.
Het druipt op de tafel.
Het druipt op de grond.

De klas lacht opnieuw.
Meneer Vis bijt op zijn lippen.
Hij wil niet lachen.
Maar hij moet wel.
Harrie kijkt zo zielig.

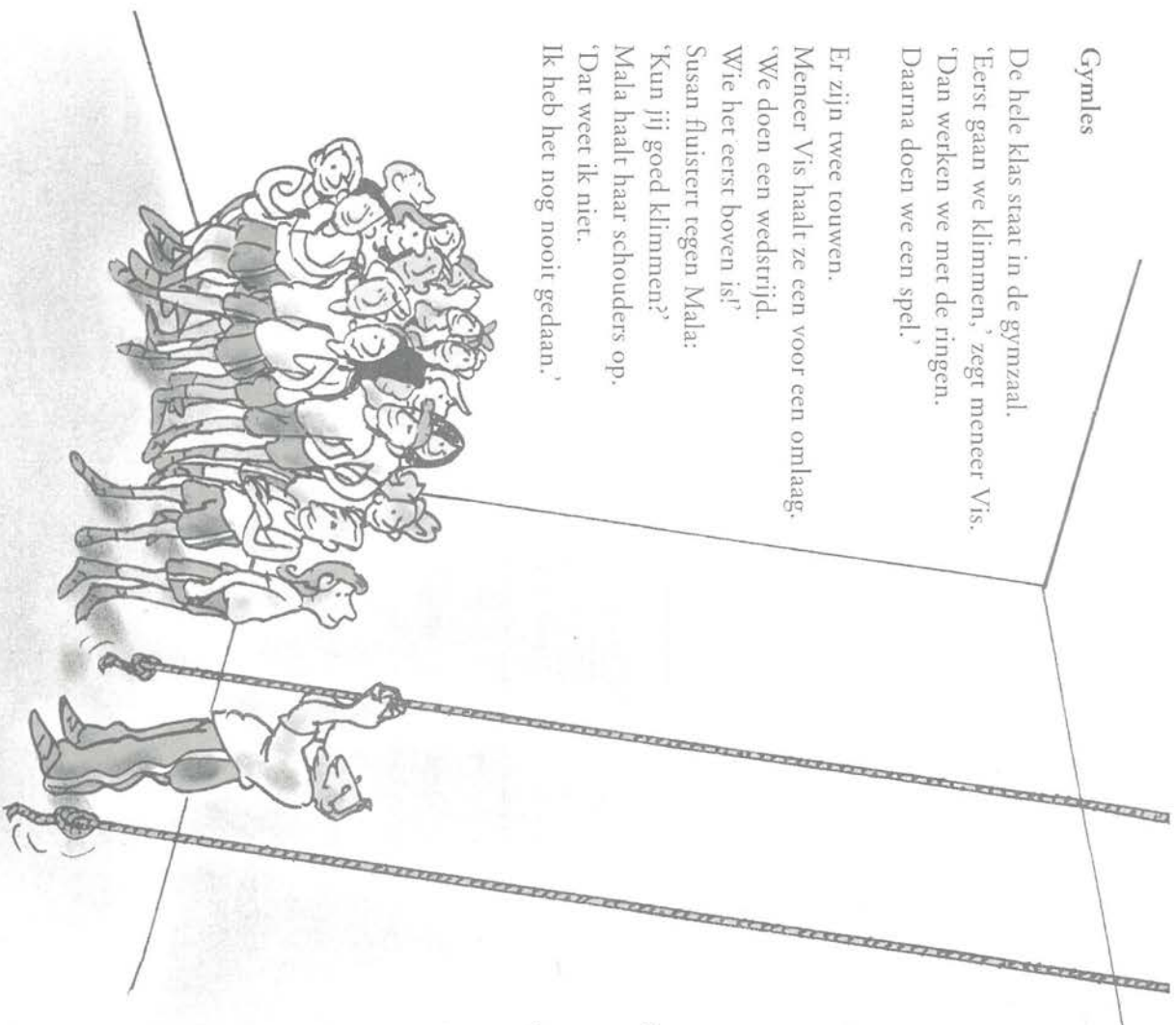
Mala veegt de tranen uit haar ogen.
Haar buik doet zeer van het lachen.
Wat een leuke klas is dit!

Gymles

De hele klas staat in de gymzaal.
'Eerst gaan we klimmen,' zegt meneer Vis.
'Dan werken we met de ringen.
Daarna doen we een spel.'

Er zijn twee touwen.
Meneer Vis haalt ze een voor een omlaag.
'We doen een wedstrijd.
Wie het eerst boven is!'
Susan fluistert tegen Mala:
'Kun jij goed klimmen?'
Mala haalt haar schouders op.
'Dat weet ik niet.
Ik heb het nog nooit gedaan.'

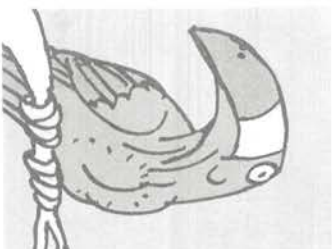
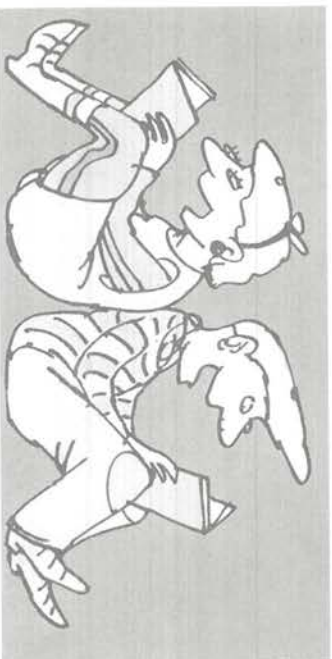

jarig
keurig
zuinig

voeding
buiging
borsing

nieuwe
scherpe
fijne
paarse

losse
witte
snelle
stomme

tafel
zadel
vader

lepel
veter
beker

motor
boter
vogel

uren
muren
buren

ik lees
wij lezen

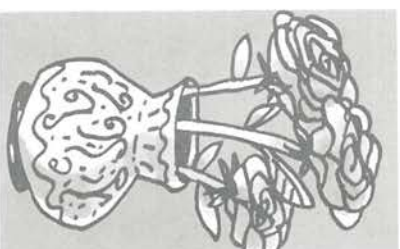
ik blaas
wij blazen

ik kies
wij kiezen

een huis
twee huizen

een roos
drie rozen

een haas
vier hazen

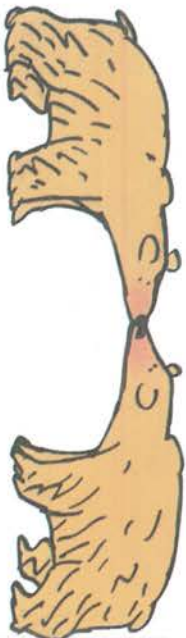
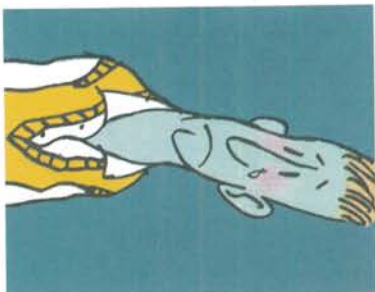
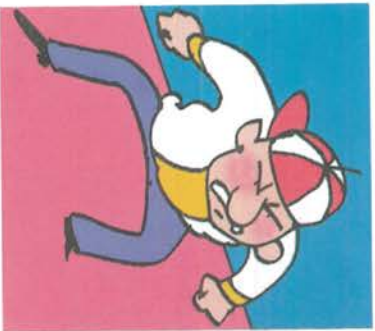
Harrie wast zijn handen onder de kraan.
Hij ruimt het ei op.
Daarna maakt hij zijn spreekbeurt af.
De klas klapt voor hem.
Harrie maakt een mooie buiging.
'Ik geef je een acht,' zegt meneer Vis.
'Je hebt het goed gedaan.
Jammer van dat ei.'

'Wat doe je nou met die worst?' vraagt Dennis.
Harrie lacht.
Hij doet het raam open.
Buiten loopt een hond voorbij.
Harrie fluit.
De hond rent naar het raam.
Hap!
Weg worst.

leuk	zwart	lang	mooi
leuke	zwarte	lange	mooie
groot	geel	rood	laag
grote	gele	rode	lage
dik	dun	vol	nat
dikke	dunne	volle	natte
tranen	eten	roken	beren
kranen	weten	koken	veren
hanen	heren	spoken	kleren
nodig	woedend		
zelig	spannend		
ernstig	lachend		
grappig	hulend		

'Stommerd!' schreeuwt Faisal.
Hij raapt zijn fiets op.
Het stuur staat scheef.
Het zadel is vuil.
Er zitten krassen op het stuur.
De hand van Dennis bloedt.
En zijn knie is kapot.
Maar dat kan Faisal niks schelen.
'Rotjong!' scheldt hij.
'Jij mag nooit meer op mijn fiets!'
'Ik WILL niet eens meer!' schreeuwt Dennis.
'Het is een roffers.
Hij stuurt niet goed!'
Boos loopt hij weg.

Harrie en Faisal kijken hem na.
'Hij is jaloers,' zegt Harrie.
Faisal knikt.

Dennis fietst een eindje.
 Hij rijdt recht op Faisal af.
 Faisal wil de fiets pakken.
 Maar Dennis rijdt met een boog om hem heen.
 'Kijk eens wat ik kan?' gilt hij.
 Hij laat het stuur los.
 Hij fietst met losse handen.
 'Niet doen!' schreeuwt Faisal.
 'Straks val je!'
 'Ik val niet!' roept Dennis stoer.
 Hij maakt een scherpe bocht.
 Een veel te scherpe bocht.
 Dennis slijpt.
 Het stuur draait...
 BAM!!

Daar ligt Dennis.
 Onder de fiets.
 De wielen draaien nog.

Ruzie

Dennis en Harrie staan op het schoolplein.
 Ze wachten op Faisal.
 Faisal is vandaag jarig.
 Hij heeft gezegd: ik krijg een nieuwe fiets.
 Dennis gelooft er niets van.
 Maar...

'Daar komt hij!' roept Harrie.
 Ja hoor.
 Daar komt Faisal op zijn nieuwe fiets.
 Hij zwaait al uit de verre.
 'Wat een mooie,' zegt Dennis zacht.

Faisal rent hard.
 De banden piepen.
 Faisal stopt keurig naast Harrie en Dennis.
 'Hoe vinden jullie hem?' vraagt hij trots.

De fiets is paars en geel.
De banden zijn zo dik als je vuist.
De spaken glimmen.
'Prachtig!' zegt Harrie.
Dennis zegt niets.

'Mag ik een rondje fietsen?' vraagt Harrie.
'Goed,' zegt Faisal.
'Maar pas op!'
'Wees maar niet bang,' lacht Harrie.
'Ik kijk goed uit.'

Hij stapt op de fiets.
Snel rijdt hij weg.
Hij trapt zo hard hij kan.
Faisal kijkt hem een beetje angstig na.

Harrie rijdt het schoolplein rond.
'Fijne fiets,' zegt hij.
'Je boft, Faisal!'
Faisal kijkt trots.
Met zijn mouw poetst hij gauw een vlekje van het stuur.
'Mag ik nog een keer?' vraagt Harrie.
'Dat is niet eerlijk!' roept Dennis.
'Jij bent al geweest.
Nu mag ik!'
Faisal denkt even na.
Dennis heeft gelijk.
Maar hij doet altijd zo wild.
En Faisal is zuinig op zijn nieuwe fiets.
Maar hij is in een goede bui.
'Okee,' zegt hij.

